

Bladene, særlig da i Feuilletoner, idet man tager en Del af Fortællingen, det Væsentlige i Virkeligheden, og springer Partier over, enten fordi Fortællingen er for lang, eller fordi man ikke synes om dem. Dette maa ganske vist anses for utilladeligt. Der vil i ethvert Tilfælde være en temmelig vid Mark for Domstolens Skjøn, men dette kan jo ikke undgaa. Jeg mener som alt sagt, at der kunde være Anledning til at undersøge Lovforslaget en lille Smule nærmere, inden vi vedtage det, idet jeg jo forøvrigt ikke har Noget at indvende imod det.

Carstensen: Jeg skal ikke forlange Debatten om dette Spørgsmaal. Jeg vil kun sige, at Enhver har vist følt, hvor megen Uret der sker mod Forfattere, ved at man uden deres Tilladelse benytter deres retsmæssige Eiendom, hvad deres Mandssprodukter jo utvivlsomt ere. Jeg slutter mig derfor fuldstændig til den foregaaende ærede Taler, og jeg haaber ligesom han, at dette Lovforslag i et Udvalg maa blive undertastet en noiere Drøftelse.

Judenrigsministeren (Singerslev): Jeg kan selvfølgelig ikke have Noget imod, at dette Lovforslag undertastes en noiere Drøftelse. Jeg skal kun tillade mig at sige til den første ærede Taler, at naar han udtrykte sig saaledes, at dette Lovforslag sigtede til et bestemt Tilfælde, kan jeg ikke erkjende dette, men jeg skal derimod vedkjende mig, at det er et bestemt foreliggende Tilfælde, der har foranlediget Henvendelser til Ministeriet, om man ikke vilde fremme et Lovforslag i denne Retning. For saa vidt har den ærede Taler nogen Ret, dette Tilfælde har været Anledningen til, at Lovforslaget kom frem, men i Virkeligheden er det kommet frem, fordi ogsaa Regjeringen har fundet, at der var Trang til Beskyttelse paa dette Punkt, som der ikke var taget Hensyn til i Eftertryksloven. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at Sagen har sine Vanskeligheder, det er ingenlunde overset, at det jo blandt Andet vil være vanskeligt for Domstolene at skjønne om, hvor det Tilladelige begynder, og hvor det hører op. Det ærede Medlem har nogen Ret i, at enhver Dramatisering, der støtter sig paa et tidligere udgivet Værk, ikke i og for sig kan siges at være strafbar, men paa den anden Side finder der bitterlig Dramatiseringer Sted, der ubetinget maa siges at være illoyale, idet man ikke alene benytter Forfatterens Navn, hans Personer, men hele hans Tankegang, hans Fortælling omfat i Replikker. Jeg ser saaledes meget godt, at Lovforslaget har sine Vanskeligheder.

Jeg har ikke for Diebliffet troet, at der kunde være Anledning til at komme nærmere ind paa Eftertryksloven end netop i Retning af, hvad der er foreslaet. Der er jo en hel stor Lovgivning om Eftertryk, ikke blot Loven af 29de December 1857, men ogsaa den sig dertil noie sluttende Lov af 31te Marts 1864 om Eftergjørelse af Kunstværker, og endelig Loven af 21de Februar 1868, hvorved blandt Andet Terminen i Eftertryksloven udvides til 50 Aar, men dem har man ikke taget Hensyn til her. Jeg vil tillade mig at anbefale, at man i hvert Fald gjør Noget ved det her foreliggende Æmne, fordi jeg tror, at der er Trang dertil. Derfor man efter en nærmere Undersøgelse af Sagen maatte vil udvide Lovforslaget noget, saa skal jeg ikke have Noget at erindre derimod, men jeg er meget bange for at komme stærkt ind paa hele Eftertrykslovgivningen. Der kan ganske vist findes Mangler i den, men vil man fordybe sig stærkt i den, frygter jeg for, at man mindre let vil komme igjennem med dette Lovforslag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Bloug: Jeg tillader mig at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer angaaende denne Sag.

Da Ingen ønskede at udtale sig herom eller stillede noget andet Forslag, blev for nævnte Forslag af Bloug
vedtaget uden formelig Afstemning.

Formanden: Valg af Medlemmer til dette Udvalg vil komme paa Dagsordenen for det følgende Møde.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelser og Forandringer ved den nordsjællandske Sernbane m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2697 ff).

Sagen sattes under Forhandling.